

Index Rerum,

tractatibus, vel in consiliis, sequenda est per judicem, p. 82. n. 23
Opinio, quæ plurimorum autoritate comprobatur, præsumitur verior, ib. n. 24
Nec ab ea recedendum in iudicando, & consulendo, ibid.
Opinionibus duabus contrariis æque probabilibus, seu communibus, iudex Ecclesiasticus potest, quam maluerit eligere, ib. n. 26
Etiam in foro conscientie, ib. n. 27
Oppositor, Oppositor.
Oppositor, si declaratur esse vel non esse filium patri-
monialem, aut alias personam legitimam, licite appellatur in provisione curati, p. 208. n. 67
Oppositor post lapsum termini edictorum, an sit admit-
tendus & audiendus, p. 235. n. 102
Opponens se beneficio post terminum edictorum ante
tamen perfectum examen, rejectus an possit appella-
re suspensivè, p. 297. n. 271
Oppositio, & offusio etiam si contineat juris subti-
litem, tollit notorietatem nullitatis exactis resultantem, p. 396. n. 37
Oppositores post viginti dies, & intra terminum ex-
cellivum & prorogatum per Episcopum, nec sunt legiti-
mi oppositores, nec ad concursum sunt admit-
tendi, p. 397. n. 58
Oppositori quantumcumque docto etiam notorie non
potest conferri beneficium Parochiale absque con-
cursu, quem ipse subire tenetur, p. 399. n. 78
In terminis Oppositione duo concurrunt, excepto legiti-
ma rejecta, & executio contra non nominatum,
quæ præbet causam appellandi, p. 568. n. 12
Oppositor si sit clericus, & altera pars petens senten-
tia executionem similiter, remittenda est executio
Ecclesiastico, p. 579. n. 151
Oppressus.
Cuiuslibet licet vim repellere, & Oppressus de facto
potest iudici iniuste volenti sententiam exequi,
non obstante sua legitima appellatione, resistere, p.
17. n. 85
Oppressus etiam si expressè renuntiet recursum violentie
illi denegandum non est, p. 59. n. 71
Vi Oppressum defensori advocati velociter confu-
giunt ad appellationem, quomodo sit formata, p.
59. n. 72
Oppressus ad obtinendam regiam provisionem juris
presumptionem pro se habet, cum omnibus appella-
tionibus sit regulariter deferendum, pag. 60. nu-
mero 86
Oppressus affirmans in Senatu acta esse integra, non
auditur postea ex capite processus diminuti, volens
noviter recurrere ad Senatum super eodem articulo,
p. 131. n. 54
Oppressus ut iterum possit recurrere ad Senatum super
eodem articulo ex capite processus non integri debet
de hoc constare notorie, & evidenter ex actorum
inspeccione aliter non auditur, ib. n. 55
Et quomodo consolatur Oppressus ut hoc modo notorie
appareat, ib.
Oppressus, qui ex actis diminutus semel obtinuit de-
cretum contra se, licet vim non fieri, potest eis in-
tegris, iterum recurrere, secus autem appellatus,
ib. n. 49
Opus.
Novum Opus nuntians excommunicatus an in iudicio
comparens audiatur, p. 228. n. 19
Novi operis nuntiationis causa recipit appellationem
Suspensivam, p. 229. n. 32. & 33
Operis novi post nuntiationem gesta revocantur per
viam attentati, ib. n. 36
Opus ædificatum post nuntiationem, revocatur per
viam attentati, ib. n. 39

Operis novi nuntiatio celeritatem desiderat, ibidem
n. 41
Operis novi nuntiatio non recipit appellationem sus-
pensive, ib. n. 42

Ordinarius.

Ordinarius quando in defectum superioris per eum
admoniti suos religiosos non visitantis, & corrigentis,
potest visitare, an ob denegatam appellationem
ab ordinario possint religiosi ad Senatum recurrere
per viam violentie, p. 87. n. 27
Ordinario assignantur quatuor menses in Parochiali-
bus reservatis ad significandum concursum Pontifici,
p. 292. n. 106
Ordinarius potest exemptos compellere ad Ecclesie
reparationem appellatione & inhibitione non obsta-
ntibus, p. 367. n. 18
Ordinarius liberam facultatem & potestatem habet à
jure providendi beneficia incompatibilia vacantia
ipso iure per pacificam possessionem secundi, p. 179.
num. 22
Ordinarius intra quatuor menses currentes a tempore
notitie vacationis tenetur mittere Sedi Apostolicæ
fidem approbationis concursus facti in Parochialibus
vacantibus in mensibus Apostolicis, p. 400. n. 103,
& qua forma, ib.
Ordinarius instituens ad præsentationem patronorum
quoquo modo fiat, jus patronatus agnoscit, & ideo
institutio non est irrita, ex c. contempti juris patro.
p. 403. n. 145
Ordinarius instituens præsentatum à patrono, non di-
citur contempsisse jus patronatus, & ideo institutio
non est nulla ipso iure, sed erit iniusta respectu veri
patroni, ib. n. 147
Ordinarius præsentatum à majori parte patronorum
si non instituat, facit iniustitiam, non nullitatem,
p. 404. n. 153
Ordinarius potest etiam tanquam Sedis Apostolicæ
delegatus apponere Vicarius perpetuus in benefi-
ciis curatis, unitis dignitatibus, vel quibusvis Ec-
clesiis, non obstante appellatione iuxta Concil.
Trident. de reformat. cap. 7. sessione 7. ib. numero
155
Ordinarius non potest prætereire jus universale in be-
neficiis consistorialibus Hispaniæ, prout Rex, ma-
ximè quia horum beneficiorum genus reservatum
est Consistorio Papæ, p. 425. n. 140
Ab ordinario procedente ad ulteriorem provisionem
beneficii, interim dum in Senatu Regio de iure
patronatus terminatur exceptio, appellationi emissæ
erit deferendum, p. 428. n. 176
Ordinarius non est cogendus instituire præsentatum à
Rege alio existente in possessione per longum aut
longissimum tempus, donec per executoriales con-
vincatur, ib. n. 177
Ordinario recusante instituire præsentatum à Catholica
majestatem recurrentem ad consilium Cameræ pro
secunda iustione, an & quando concedi vel denegari
solet, p. 426. n. 202
Ordinarius si provisionibus Regis præsentationis non
obtemperet, quid faciendum, ib. n. 204
Adversus Ordinarios recusantes instituire præsentatum,
à Catholica majestatem attentè procedatur, p.
430. n. 205
Ordinarius si non instituat præsentatum à Catholica
majestatem interim conquiescat, aliter ab eius pro-
visione & processu appellationi interpositæ con-
siliium Cameræ deferendum declarabit, ibid. num.
206
Ordinario hodie ex motu proprio Pii V. præfixus est
terminus duorum mensium, ut instituat præsentatum
à patronis in Parochiali, aliter ad quem recur-
ri potest, ib. n. 209

Ordinario

& Verborum.

Ordinario providente Parochialem quoad executionem
ejus iuxta Trid. non attenditur quo iure an institu-
tionis, an meræ collationis, an confirmationis, &
sic nec devolutionis, p. 439. n. 15
Ordinario aliqua ratione differente executionem pro-
visionis Parochialis, si illam interim superior revo-
cet, & aliam ferat sententiam poterit suam exequi,
cum vacans inveniat beneficium, ib. n. 23
Ordinarius debet inquirere & scire conditionem ejus,
cui confert, p. 445. n. 80
Ab Ordinario recusante sine causa instituire præsen-
tatum, vel confirmare electum, appellare licet, vel
etiam superiore adire per viam recursum, pag. 461.
num. 67
Ab Ordinario negante licentiam iustam Reclori, vel
alteri beneficiario, licita est appellatio, ib. n. 68
Ordinarius in causa delegata minor est iudice delegato
à Principe, p. 527. n. 226
Ab Ordinario reponere volente excessum executoris
Romanæ Curie appellationi emissæ an sit deferen-
dum, p. 528. n. 9
In iudiciis Ecclesiasticis Ordinarius reponit excessum
executoris ob maximam difficultatem adevendi supe-
riorem, p. 529. n. 30
Ab Ordinario volente reponere excessum executoris
etiam Apostolicæ appellationi emissæ non esse dese-
rendum, p. 530. n. 32
Ordinarius in casibus quibus potest contra Religiosos
& alias exemptos à sua jurisdictione procedere po-
test suam exequi sententiam absque literis requisito-
riis, p. 660. n. 102
Ordo, Sacramentum.
Ab Ordinis requisitu suscipiendi decreto appellationi
emissæ per beneficiatum an sit deferendum, p. 308.
num. 34
Annos ad Ordines suscipiendos à quo tempore currere
incipit, p. 303. n. 35
Ordines quales, & quæ beneficia requirant, & qua pe-
na plectantur beneficiati ob non receptos intra an-
num, & quæ impedita illos excusent, & de aliis hu-
jus materie questionibus, remissivè, p. 309. n. 36
A Præcepto de suscipiendis Ordinibus necessariis appella-
tioni deferendum non est, ib. n. 38
Ordinem suscipere necessarium beneficio compulsus pos-
sessor non appellat, quominus interim exequatur
præceptum, p. 371. n. 10
Ordo iudicialium.
Ordinis omisso respectu utilitatem partis tantum,
non vitiat executionem, sed permittit appella-
tionem, p. 52. n. 426
Ordo juris non servatur in notoriis, sed ordo est, ordi-
nem non servare, p. 61. n. 107
Ordo juris est, creditorem prius principalem debito-
rem, quam fideiussorem eo non excessu convenire,
p. 150. n. 175
Ordinem iudicialium servare, non potest nocere, p. 209.
n. 74
Ordinis præposteratio appellationem permittit, p. 328.
num. 32
Ordinem executionis præposterans executor illam red-
dit appellationem, p. 328. n. 33
Ordo iudicialium non requiritur super disputatione ju-
ris, p. 330. n. 52
Ordo juris non servatur in notoriis, sed tunc ordo est
ordinem non servari, p. 1466. n. 47
Ordo l. à D. Pio, §. in venditio. ff. de re iudic. an detur
pro forma substantiali, ita ut ejus perversio non egeat
appellatione, p. 518. n. 103
Ordinem assignatum post d. §. in venditione esse indu-
ctum pro forma, & ejus commissionem causare nul-
litatem & excessum, qui teneant, ib. n. 104
Ordo executionis de quo in venditione omittitur per
Salgado de Errores. Reg.

judicem ordinarium non casat excessum & nullita-
tem, sed iniustitiam, ib. n. 105
Ordinis perversio de quo in d. §. in venditione facta per
executionem causæ nullitatem, & excessum, p. 519.
n. 106
Ordo legis sonans in monitionem potius quam in ne-
cessitatem, licet omittatur, non vitiat, p. 645. n. 1
Præposteratio Ordinis sonantis in consilium legis in ne-
cessitatem, non vitiat, ib. n. 2
Ordinem sententiæ præposterans executor excedit ma-
nifestè, ib. n. 3
Ordo est modus agendi, sine quo nihil rectè agitur,
p. 646. n. 4
Ordinem excedere seu modum, idem est, cum sint
duo inseparabilia, ib. n. 6
Ordo in duplici est differentia, à iure, vel ab homine
datus, ib. n. 6
Ordinis dati ab homine præposteratio semper actum vi-
tiat ipso iure, ib. n. 9
Ordo præscriptus sententiæ, ejus præposteratio cadit in
se ipsa causa executionis, ib. n. 16
Ordo unius causæ in se ipsa est velut ordo membrorum
in corpore individuo, à quo si subvertatur aliquod
principale, totum corpus perit, secus in ordine unius
causæ ad aliam diversam, ib. n. 19
Ordinis à iure de una causa ad aliam præposteratio
non admittit appellationem in iudicio sui natura
inappellabilis, quia non casat nullitatem, ibidem
num. 20
A perversione Ordinis appellatio admittitur etiam in
iudiciis alias privilegiatis, in quibus regulariter ap-
pellatio non admittitur, ib. n. 21
Nullitas cadit in perversione Ordinis unius causæ ad
seipsum, & ideo executionem non meretur, p. 647.
num. 22
Ordinis præposteratio est gravamen evidens patens ex
actis, ib. n. 23
Ordo literæ servandum est, & à forma sententiæ non
est recedendum, p. 648. n. 56

P

Pactum.

Pactum accedens ultra statutum, quo quis jam tene-
batur, non mutat qualitatem vel naturam obliga-
tionis, p. 102. n. 3
Pactum inter partes, ne appelleretur in causa intelligitur
etiam prohibitio ab interlocutoria, p. 204. n. 11
Pactum de non alienando ut operetur executionem in
tertium, an debeat apponi hypothecca specialis, an
sufficiat generali, p. 657. n. 65. remissivè.
Pactum de non alienando potest apponi in annui cen-
sus constitutione, quod solum respicit severitatem
creditoris, p. 583. n. 200
Palinodia.
Palinodia: poena non potest exequi in absentem, sed in
personam, p. 182. n. 170
Palinodia: poena clericus sicut nec nobilis non pleclitur,
ib. n. 171
Palinodia: poena est infamatoria, ib. n. 172
Palinodiam recantare non debet clericus injuriator,
cum nobilitatis privilegio fungatur contra Bernard.
Diaz communiter reprobatur, pag. 643. nume-
ro 110

Panis.

Panis de quo in Oratione Dominicali, de spirituali in-
telligitur, p. 199. n. 90
Panis spiritualis quotidie assumendus, ut quotidie pro-
fit, ib. n. 91

Papa.

Papa nec alius condemnat absque debita probatione;
S s s cum

Index Rerum,

cum sit contra jus naturale, pag. 47. numero 133.
 Papa concedens mihi castrum poterit contra me præscribi, quia mea possessio non est papalis, pag. 435. num. 191
Parochia, Parochialis, Parochus, Parochiamus.
 Parochus est universitate, & potest uti frui piscus & nemoribus civitatis, sicut quilibet de universitate, p. 12. n. 59
 Parochus præfertur clericis mercenariis, & Capellanis, p. 242. n. 46
 Parochialis in impetrationibus, & aliis requiritur specialis mentio, p. 243. n. 63
 Parochiam alienam ingredi quis non potest ad aliquod officium divinum exercendum sine licentia Rectoris, p. 244. n. 75
 Parochia proprio pertinet portare cadaver eligentis sepulturam in alia Ecclesia, ib. n. 76
 Parochi absque licentia funus levare non potest, antequam per eum dicatur antiphona *Subvenite*, ib. numero 81
 Parochi absque licentia non potest funus levare nisi jubente ipso per asperionem aquæ, p. 245. n. 85
 Parochus potest surripere Cruces, & alia processionalia tollere, religiosius processionaliter accedentibus ad suam Parochiam, pro tollendo cadavere eligentis sepulturam apud religiosos, ib. n. 86
 Parochus primo facit officium in Ecclesia dicendo orationes, & intonando primos versus, ib. n. 87
 Parochus præfertur, quando defertur funus extra suam Parochiam, ib. n. 88
 Parochi præferuntur etiam Canonici collegiæ, ibid.
 Parochus in præjudicium Ecclesiæ, aut successorum an possit admittit vel non utendo, vel consentiendo renuntiare juri prælationis, ib. n. 89
 Parochi successores possunt contravenire facto invalido antecessoris, ib. n. 90
 Parochus potest præcedentiam perditam per prædecessores recuperare, ib. n. 91
 Inter Parochos duos quando sit locus præventioni in funerando corpus Parochiani utriusque, ibidem, num. 95
 Et quid si præventio nulla sit, quomodo controversia diffiniatur, ib. n. 96
 Parochialis provisio quoquo modo facta, non suspenditur per appellationem juxta Trid. & motum proprium Pii V. p. 288. n. 67
 Parochialis provisio per sententiam judicalem, qua declaratur jus patronatus, non suspenditur per appellationem, ib. n. 168
 Parochiali multis assignantur specialitatis rationes animarum periculum, p. 289. n. 171
 A Parochialium provisio sine judicialiter, five extrajudicialiter facta appellationi emissæ non deferens vim non facit, p. 201. n. 193
 A Parochialis provisio etiam judiciali appellatio sicut prohibetur quoad suspensivum; ita non admittitur ab articulis incidentibus in ea, p. 291. n. 194
 Ad Parochialem provisum non est a possessione amovendus, etiam si iudex appellationi contrariam ferat sententiam, donec contra illum tres sint conformes, ib. n. 101
 Ab electione ad Parochialem discordantibus examinato-ribus appellationi an sit deferendum, pag. 292. numero 202
 Ab electione ad Parochialem etiam discordantibus examinato-ribus appellationem suspensivo carere, verius refertur, ib. n. 203
 Parochialis provisio nulliter facta, vel ex defectu formæ Tridentini, vel aliam nullitatem continet suspenditur per appellationem & idem in simplicibus beneficiis, ib. n. 209

Parochus cui ex impedimento vel imperitia datur coadjutor, non excusatur a residentia, p. 346. n. 46
 Parochialis provisio & possessionis traditio nec suspenditur per appellationem, nec possessor amovetur, donec per sententias vincatur, ubi referuntur & ponderantur verba constituti. Pii V. p. 362. n. 62
 Parochiani contribuere tenentur in Ecclesiæ collapsæ reedificationem, si Clerici redditus, qui superant, non sufficiant, p. 366. n. 3
 Parochiani non possunt renuntiare administrationi, & perceptioni Sacramentorum, ut a contributione hac excusentur, ib. n. 4
 Parochiani in subsidium tenentur ad contributionem reficiendæ Ecclesiæ dirutæ, sicut Clerici tenentur ad opera publica communia omnibus, pontes, & fontes, &c. ib. n. 9
 Parochiani tenentur pro oneribus Ecclesiæ, puta, si reconciliatione egeat, ib. n. 10
 Parochiani quando in subsidium tenentur contribuere pro necessitate Ecclesiæ, tam nobilibus, quam plebeis indistinctè coguntur, ubi de ratione, ib. n. 11
 Parochialem novam fieri quando iussit ordinarius, an possit ad id compellere non oblate appellatione, p. 368. n. 31
 Causa qua successus fit, ut nova Parochialis construat, ib. n. 32. & 34. remissivè.
 Parochus præficiendus Ecclesiæ noviter constructæ, debet institui ad præsentationem Rectoris primæ, de ratione, ib. n. 37
 Parochiales termini si inter antiquam Parochialem & novam Ecclesiam non dividantur, an decimæ præjudiciales sint dividendæ, vel quæ emolumenta nova Ecclesia debeat percipere, ib. n. 39
 Parochialis jupatron. Ecclesiastici vacantis in mensibus reservatis Sedi Apostolicæ concursus sit spreto patronato, p. 400. n. 99
Pater.
 Pater seu Dominus privatus potest filium, seu famulum suum clericum domo ejicere ob ejus pacem & quietem virtute potestatis politice, p. 72. n. 278
 Pater est legitimus filii administrator in adventitius, tam in agendo quam deferendo, p. 588. n. 260
Patronatus, Patronus.
 Patroni Ecclesiæ fructuum ejus participes tenentur ad reparacionis contributiones, p. 367. n. 14
 Patronum si habeat prima Ecclesia simul & ille cum Rectore debet noviter constructæ præsentare, p. 368. num. 38
 Patronatus an teneatur præsentare intra terminum edictorum, cum habeat terminum juris, an possit eorum petere protogationem pro tempore sibi a jure concessio, ut interim præsentandus queat ordinari, vel ejus ætas legitima compleatur, p. 375. num. 70. remissivè.
 Patronus Ecclesiasticus si præsentaverit ante examen per concursum, ejus præsentacionis virtute non erit faciendæ institutio, p. 399. n. 82
 Patronus Ecclesiasticus non solum potest noviter præsentare expressè, sed etiam tacitè aliquem actum gerendo in favorem illius, quem præsentaverat ante concursum, p. 400. n. 93
 Patrono non currit tempus præsentandi, nisi a die scientiæ, & notitiæ veræ, non interpretativè, p. 419. num. 42
 Patronus præsentans indignum pro illa vice privatur præsentatione, p. 430. n. 216
 Patronus Regii præcipuum fundamentum est privilegium, quod habent Reges, p. 432. n. 233
 Super Regio Patronatu orta controversia Sixtus IV. concessit Regibus Catholicis perpetuo, ut ad Episcopatus eligantur ab eo nominati & petiti, ibid. num. 235

Patro.

& Verborum.

Patronis currit tempus ad præsentandum datum a jure val a fundatore, a tempore notitiæ, non a tempore vacationis, p. 442. n. 62
 Scientia aliquorum ex patronis non nocet aliis ignorantibus vacationem, ib. n. 63
 Patrono aut Episcopo existente in quasi possessione currit tempus lite pendente super proprietate, ibid. numero 69
 Patronum excusat impedimentum, ut illi non currat tempus, non tamen excusat lis non finita, pag. 443. num. 76
B. Paulus.
 B. Paulus civis populi Romani fuit nuncupatus, quia pater ejus cum Romanis civilitatem contraxit, p. 13. num. 60
 D. Paulus a Tribuno auxilium postulavit, pagina 58. num. 53
Paupertas.
 Paupertas uti qualitas naturalis in famulis & operariis præsumitur, qui ut plurimum necessitate coacti ferunt, p. 348. n. 85
Peccator, Peccatum.
 Peccator in mundo eodem periculo est suppositus, quo navis in medio tempestatis, p. 198. & 199. num. 80. & 81
 A Peccato desitens an adiutur suam allegans turpitudinem, p. 231. n. 64
Pensio, Pensionarius.
 Pensionario existente, in quasi possessione exigendi pensionem lata sententia super reformatione pensionis, aut nullitate ipsius non exequitur prima sententia, nec ipse interim impeditur sua uti quasi possessione, imò tunc rescribitur cum clausula (sine retardatione solutionis pensionis), pagina 343. numero 20
 Pensionis ad reformationem quando agitur ex causa agenda congrua, non agitur jure actionis, sed officio iudicis contra Flores de Mena, p. 45. n. 37
 A Pensionis diminutione non potest admitti appellatio, suspensiva, quin eundem effectum causet in augmento congrua contra ejus privilegium, ib.
 Pensio reservata pro alimentis & pro vite humana sustentatione non recipit appellationem suspensivam, ubi de exemplis, p. 351. n. 1
 Pensionis processus five summo iure executivè, five summarè tantum, appellatione suspensiva caret, ibid. num. 2
 Pensionis ad solutionem condemnatus vigore Bullarum Pontificalium ex causa putæ, resignationis, non potest impedire executionem per appellationem, ib. num. 5
 Pensionis executionis locus non erit, nec clausula (sine retardatione, vel sine præjudicio legitime) effectum habet, quando ex ventre Bullarum constat de vitio nullitatis pensionis, aut alterius legitime exceptionis, p. 352. n. 26
 Si agitur contra possessorem beneficii, qui Pensioni consentit, statim, servatis tamen terminis de stylo Romæ reservari solitis, aut accusata contumacia, datur in eum sententia declaratoria facta expensarum condemnatione, ib. & p. 353. n. 34
 Pensionis reservatio si est conditionalis, aut possessor non est qui illi consentit, debet pensionarius coram executeore de quasi possessione exigendi pensionem docere, alias debet narrativam, & conditionem verificare, ib. n. 35
 Pensioni non consentiens successor, ut queat declarari in censuras incurrisse, debet Bulla ipsa imitari, ad faciendum autem executionem in ejus bonis sufficit monitorium auditoris in certo tenore gratæ, ib. numero 36
 Pensione translata vigore litterarum si titularis alle-

get non rectè factam fuisse translationem, commissio conceditur cum clausula (sine retardatione) licet translatus nunquam fuerit in quasi possessione exigendi, sed transferens sit, ib. n. 42
 Lis super reformatione aut nullitate Pensionis etiam si pendeat coram ordinario absque commissione, vel cum ea, etiam absque dicta clausula conservativa, adhuc talis exceptio non impedit executionem pensionis, ib. n. 44
 Etiam si ordinarius hoc casu executeorem inhibuisset, quia cum sit inferior non potest, ib. n. 45
 Pensionis reservatio cum clausula (sine retardatione) remaneat centum pro rectore] & similibus, & conditionalis, de qua prius debet constare, p. 354. n. 65
 Quod procedit five ordinariè, five executivè agatur, ib. n. 66
 Pensionis reservatio conditiones aut aliquas qualitates habens facit, ut auditor teneatur assumere partes iudicis, ib. n. 67
 Et an ordinario sit talis causa in prima instantia remittenda, vide ibid.
 Pensione Rector gravatus si per decennium non solverit opposita exceptione, & causis non solvendis, & si apparentes allegando (remissa causa ordinario) non potest executor contra illum executivè procedere, ib. n. 68
 Pensionis reservatio super aliquo beneficio non facta relatione, alia esse jam gravatum, est nulla, etiam si motu proprio fuerit reservata, ib.
 Pensionem si tertius habens super beneficio petat committi causam nullitatis primæ pensionis, exigetur cautio quamvis allegetur paupertas prioris pensionarii, ib. n. 61
 Pensionis non solutæ per longum tempus opposita exceptione commissio appellationis non datur cum clausula (sine retardatione solutionis pensionis) cum pro opponente addit præsumptio, ib. n. 69
 Pensionem appositam super duobus beneficiis ab uno possessis, quæ postmodum ad duos possessores devenissent, isti non tenentur in solidum, sed pro rata solvere, ibid. n. 70
 Pensio apposta super duobus beneficiis deventis postea ad duos possessores, non dicitur liquida, sed prius debet executor cognoscere de rata portione quæ tangat unumquodque beneficium, ib. n. 71
 Quo casu non rescribitur commissio appellationis cum clausula sine præjudicio legitime executionis, ibid.
 Pensionarius an teneatur verificare bonum jus contentientis reservationi pensionis, ib. n. 73
 Pensionis translatus an teneatur iustificare jus & titulum transferentis, ib. n. 74. remissivè.
 Pensionis extinctæ per professionem pensionarii non impedit executionem, nec retardat solutionem, quia requirit alioquem indaginem, ibid. n. 77
 Et an talis exceptio debeat prius discutiri in iudicio ordinario, ibid.
 Pensionis extinctæ per matrimonium subsequutum non impedit executionem litterarum, ib. n. 78
 Pensionarius si post professionem aut matrimonium permansit in quasi possessione exigendi pensionem, vel offendit dispensationem etiam intricatam, & non claram, non suspenditur executio, ut dictum est, alias autem exceptio extinctionis pensionis executionem impedit, cum sit relevans probata intra brevem terminum, ib. n. 79
 Pensionis solutionem quales exceptiones impediunt, ib. n. 81. remissivè.
 Pensionis reductio potest peti coram ordinario, si fructus parochialis post reformationem venerint in diminutionem, absque speciali commissione Papæ, ib. n. 88
 Pensionis reformatio a principio excessiva non potest coram

Index Rerum,

coram ordinario tractati, nec legato, nisi ex speciali rescripto Papæ, p. 354. & 355. n. 88
Per receptionem partis Pensionis constitutæ constituitur in quasi possessione exigendi totam pensionem, p. 424. n. 133
Pensio assignata laico aut pro servitio temporali, non est beneficium, sed assignata pro clerici sustentatione aut causa resignationis, p. 601. n. 44
Pensio extinguitur per professionem expressam aut tacitam religionis sicut beneficium, ib. n. 45
Pensiones vacant per contractum matrimonii, sicut beneficia, ib. n. 46
Pensionum sunt incapaces illegitimi, sicut beneficiorum, ib. n. 47
Pensionem pro stipendiis cujus est capax laicus, potest habere illegitimus, p. 602. n. 48
Periculum.
Periculum instans non recipit dilationem, legem non admittit, atque legem tribuit, p. 91. n. 108
Periculum ubi est in mora, appellatio non suspendit, p. 198. n. 72. & p. 216. n. 27
Periculum infertur animabus ex longa Parochialis vacatione, p. 289. n. 170
Periculum quando est in mora proceditur à juris regulis, ib. n. 28
Periculum ubi imminet ex mora, potest legatarius impune propriè auctoritate legatum capere, p. 339. numero 62
Periculum in mora caret lege, legem non admittit, atque legem tribuit, p. 340. n. 72. licitum facit, quod alias licitum non est, ib.
Periculum imminens & instans necessitas attribuit jurisdictionem etiam non habenti, ib. n. 73. & à juris regulis tunc receditur, ib.
Periculo durante, ob quod aliquod fieri mandatur, durat mandatum, dum durat periculum, & cessat illo cessante, p. 440. n. 27
Periculum & damnum proveniens ex longa vacatione beneficii fortius viget in provisione jure devoluto facta, & de ratione, p. 441. n. 46
Periculum uxoris ob viri sævitiā non recipit æstimationem, p. 642. n. 105
Pertinentia.
Pertinentiarum nomine & appellatione quæ veniant in sententiis, legibus, testamentis, privilegiis, aliisve dispositionibus, p. 622. n. 88. remissivè.
Pertinentiæ sunt appendices rei principalis, p. 623. numero 89
Pertinentiæ videntur rei principali deservire tanquam quid accessorium, ib. n. 90
Pertinentiæ illæ dicuntur quæ aut lege, statuto, nomine, aut consuetudine, ad usum alicujus rei sunt destinatæ, cui ut accessoriæ accedunt, ib. n. 91
De Pertinentiis esse id de quo contingit dubitari dicenti incumbit onus probandi, p. 625. n. 130
Cum Pertinentiis verbum est universali sui natura comprehendens ad rem, onera, servitutes, & omnia necessaria ad rem ipsam principalem, ibidem, numero 126
Pertinentiæ liquidandæ in executione sententiæ generalis licet in ea non sint expressæ, comprehenduntur sub clausula (parito iudicato) p. 665. n. 181
Petitorium.
Petitorium intentare aliud est, aliud verò possessorium justificare cum titulo, ubi causæ natura ita postulat, p. 221. n. 110
Petitorium absorbens possessorium attenditur ad effectum appellandi, p. 223. n. 143
Pignus.
Pignoris venditio legitime facta non impeditur per appellationem debitoris, p. 561. n. 164

Pignore vendito auctoritate iudicis instante creditore indistinctè debitor tenetur de evictione ejus, ibidem num. 166
Pignus quominus vendat creditor, appellare non licet per debitorem, p. 372. n. 33
Pena.
Pœnam infertio foret contra substantiam, & naturam provisionis de ruego, suo primo mobili repugnans, p. 66. n. 176
Pœna iudicis est attentatorum repositio, p. 96. n. 49
Pœna non transit in successorem, vel hæredem; sed tantum damnorum satisfactio de eo quod ad hæredem pervenit, p. 100. n. 106
Pœna opposita à jure iudice exequenti appellatione pendente, ut infligatur, debet expectari executio, & actus consummatio, p. 114. n. 12
Pœnam exilii esse corporis afflictivam, qui teneant, p. 182. n. 161
Et quid jure Regio, & canonico servandum, ibidem n. 166. & 167
Pœna corporalis quando veniat in defectum pecuniariæ, an reus sit sub fideiussoribus relaxandus, p. 185. n. 190. 191. & 192
Pœna ubi relicta est arbitrio iudicis an captus sub fideiussoribus sit relaxandus, & quando non, ib. numero 93
Pœna verborum aut fustigationis an permittat relaxationem sub fideiussoribus, p. 189. n. 101. & seq.
Pœna dicta, de verguena, est corporis afflictiva, ibid. num. 203
Pœna mitræ, quam solet apponere iudex Ecclesiasticus est corporis afflictiva, ib. n. 204
Pœna perpetui carceris dicitur corporis afflictiva, & an de jure civili aut Regio imponi possit, ib. n. 205
Pœna carceris, quibus casibus jure Regio imponi potest, ib. n. 206
Pœna carceris quando imponitur sub fideiussoribus, reus non relaxatur, ib. n. 207
Pœna candentis ferri appositionis apponenda secundò nubenti, vivente uxore relaxat sub fideiussoribus, ib. n. 208
Et hæc pœna jure canonico locum habet, ibid. numero 209
Pœna suspensionis ab officio seu beneficio non admittit relaxationem sub fideiussoribus, ib. n. 212
Pœnæ corporalis commutatio ob defectum pecuniariæ an sit exequenda, p. 224. n. 141
Pœnæ commutatio ob defectum pecuniariæ quando sit faciendæ, ib. n. 172. remissivè.
A Pœna legis appellare non licet, p. 131. n. 66
A Pœna per legem ipso jure imposita licet non sit licita appellatio, tamen à declaratoria aliquem in eam incidisse, illam admittit quoad utrumque effectum, p. 378. n. 3
Pœna non extenditur ultra proprietatem vocis, nisi cogente fundamento, p. 602. n. 51
Pœnalis dispositio sicut sententia est odiosa, stricti juris, & non extendenda, ib. n. 53
Pontifex.
Pontifex potest in certis casibus ob aliquam justam causam concedere laico privilegium cognoscendi de Ecclesiasticis personis, p. 24. n. 131
Portio.
Portionis assignatio, & Clerici institutio & presentatio ad novam Ecclesiam fieri debet appellatione, & contradictione non obstante, p. 369. n. 42
Possessio, Possessor, Possessorium, Possidere.
Possidere quis potest ex pluribus causis, & ex utiliori juvari, p. 48. n. 348
Possessio, quæ consistit in facto, non transfertur ex sententia actualiter non executâ, cum non transeat dominium consistens in jure, p. 76. n. 7
Alia

& Verborum.

Alia est Possessio defuncti, alia hæredis, in quem licet omnia jura transeant, non tamen possessio, p. 100. num. 109
Possessio hæredis est nova possessio & non continuata cum possessione defuncti, ib.
Possessio jurisdictionis tribunalis, Ecclesiæ, universitatis & populi, non finitur morte possessoris; sed in successore continuatur, cum persona sic possideat, ib. n. 110
Possessio rerum Ecclesiæ non vacat mortuo Prælato, ib. n. 112. & 117
Possessio Ecclesiæ in Ecclesia continuatur etiam mortuo Prælato; & dicitur simul cum occupatore possidere, & esse in summariissimo possessorio, nec attendat Ecclesiæ possidendo, ib. n. 113
Possessio juris patronatus competens alicui ratione dignitatis villæ, castri, majoratus, aut Ecclesiæ retinetur per illam dinitatem, villam, castrum, majoratum, aut Ecclesiam, etiam mortuo Prælato, & administratore, ib. n. 115
Novus possessor castri, villæ, seu majoratus, ratione cujus competit jus præsentandi, licet nunquam præsentaverit, potest præsentare, ib. n. 116
Possessio juris præsentandi continuatur in successore dignitatis castri, villæ, vel comitatus, seu majoratus, sine nova apprehensione, ib. n. 116
In Possessoris vel alius causis, in quibus non datur appellatio, ab admissione, testium post terminum vel inhabilium legitima est, p. 148. n. 154
Possessorium prius debet terminari, quam petitorium, p. 150. n. 72
A Possessoris an sit appellatio prohibita quoad unum, vel utrumque effectum, quæ sunt contrariæ opinionones, p. 210. n. 95
A Possessorio si fuisset appellatio prohibita quoad utrumque (ut plurimum putatur) verum foret, permittam esse à qualibet interlocutoria, ib.
Possessionis causam quando absorbeat causa proprietatis, remissivè, p. 119. n. 91
Possessorium venit accessorie ad causam proprietatis, ubi simul tractantur, p. 220. n. 106
Possessorium recuperandæ dumtaxat si sit intentatum, & iudex pronuntiet super *l. si quis in tantam*, licet appellari, p. 224. n. 157
A Possessione & fructuum perceptione non debet quis desistere lite pendente, p. 314. n. 11
A mero Possessorio licet non appellatur, appellatur à possessorio intentato virtute contractus, p. 336. ib.
Continuans suam Possessionem lite & appellatione pendente non attendat, p. 343. n. 16
Possessori novi beneficii competunt remedia possessoria pro rebus ad illud spectantibus, quas non possedit, dummodo prædecessor fuerit in possessione, p. 353. n. 50
Possessor privato ipso jure, potest alius eligi absque alia sententia privationis, p. 378. n. 8
Possessor majoratus qui fatetur se injustè, à vassallis jurâ quædam percipere, & jubet suos successores amplius non percipere, an obliget successores non hæredes, p. 394. n. 346. remissivè.
Possessor privatus ipso jure per ademptionem secundi incompatibilis si ad collationem de jure vacantis non fuit citatus, tamen possessio facti, & desentatio avocari ab eo non potest, nisi citatione præmissa, p. 378. num. 11
Possessionis beneficii traditio facta ab habente potestatem per necessarium antecedens inducit tacitam & virtuales collationem, p. 400. n. 96
Absque quasi possessione nulla præscriptio juris incorporalis procedere potest, p. 418. n. 15
Quasi possessio in iuribus incorporalibus quæri non potest, nisi ex scientia & patientia adverfarum, ib. n. 16
Salgado de Proceſſ. Reg.

Possessio talis est qualis demonstrat titulus præcedens; p. 419. n. 33
Possidens ex una causa, si sit insufficientis, non potest ad aliam redire, quia animus & opinio utentis attenditur, ib. n. 34
Possessionis causam nemo mutare potest, nisi aliquo extrinsecus accedente, ib. n. 35
Possessio infecta per clausulam (irritans) omni caret effectu, p. 421. n. 65
Quasi possessio non acquiritur per collationes, etiam effectum sortitas contra decretum irritans, ibidem, num. 74
Quasi possessio omnium patronorum conservatur per præsentationem aliquorum dumtaxat, dummodo hi animo privandi cæteros non præsentent, p. 423. numero 115
Possessio generalis acquisita in iuribus incorporalibus (quæ magis intellectu, quam corpore percipiuntur) propter jorum unitatem ratione causæ generalis possessio retenta, ac quæ sita in parte, retinetur in toto, ib. n. 116
Quasi Possessio percipiendi oblationes in aliquibus locis diocesis ex jure universali, extenditur ad omnia alia loca ejusdem diocesis, p. 424. n. 118
Possessio apprehensa in uno ex capiibus gregis empti, totius gregis apprehensa intelligitur, cum sit unum corpus, licet plures distantes res, ib. n. 127
Possessio rei principalis censetur etiam continuari in connexis, & accessoriis, ib. n. 130
Possedit, & præscripsit novam ille dicitur, qui possedit, & præscripsit decimas unius prædii, quis ob unitatem subiecti dicitur acquisivisse totam, ib. n. 124
Acquisivisse Possessionem unius rei in iuribus incorporalibus, sufficit, ut conservetur quasi possessio in omnibus, p. 425. n. 135
Quasi Possessio juris universalis non extenditur ad aliam speciem in cuius possessione alius reperitur, ib. numero 136
Possessionem probans ex privilegio decimandi in toto territorio respectu fructuum, qui alias ibi nascebantur, juvatur etiam respectu novarum postea reperorum, ib. n. 114
Possessio civilis & naturalis transfertur in successorem majoratus ministerio legis Tauri, etiam ab alio occupata in vita, aut post mortem prædecessoris, p. 426. n. 153
Possessor juris patronatus sufficit habere possessionem in consequentiam ad presentandum, ut in bonæ fidei possessore castri, aut villæ, cui inhæret, ib. numero 158
Etiam si ipse Possessor nunquam præsentaverit, quia dignitas seu castrum retinuit semper possessionem, ibidem.
Quasi Possessio non sufficit, ubi agitur de statu beneficii, & de diversis anteriori constat, ib. n. 159
Evictio jure Regio patronatus Possessor non est advocandus, nec presentatus mittendus in possessionem, sed omnimodo sententia admittit supplicationem, p. 428. n. 185
Possessio conferendi dimidias portiones in aliqua diocesi trahitur ad alias portiones noviter erectas ejusdem speciei, p. 436. n. 313
Possessorium iudicium duplex est. aliud summarium seu summariissimum, aliud ordinarium seu plenarium, p. 446. n. 1
Possessorium summarium est præparatorium iudicio ordinario possessorio, ib. n. 2
Possessorium summarium, cum sit momentaneum aptitudine, exigit summariam cognitionem, non libellum liti contestationem, conclusionem, aut diffinitivam sententiam, ib. n. 3
Possessorii summarii natura, & effectus quando proponatur,

Index Rerum,

natur, & quod daret ibid. breviter tamen, p. 446.
 Possessorii summario, quod est iudicis officium, nullus requiritur ordo iudicialis, ib. n. 5
 Possessoria omnia remedia ordinaria habent remedium summariissimum ex iudicis officio, ibid. n. 9
 Possessorium ordinarium quando locum habeat, & in eo quomodo procedatur, & ejus effectibus & natura breviter explanatur, ib. n. 10
 Possessorium summariissimum ab ordinario & plenario quantum distet, & quae in utroque requirantur, ib. n. 11. & 12. remissive.
 Possessorium remedium est *l. fin. C. de edicto D. Adri.* summariissimè proceditur, ib. n. 13
 Quod intelligitur respectu omnium personarum, quae eo remedio potiri possunt, p. 447. n. 14
 Possessorium adipiscendae intentatum à muliere ventris nomine summariè tractatur, ib. n. 16
 Possessorium remedium ex Salviano interdicto summariè agitur, ib. n. 17
 Possessoria remedia semiplenam probationem requiretantum, qui defendant, ib. n. 18
 Possessoria remedia plenariam & legitimam probationem requirent, qui defendant, ib. n. 19
 Possessorium summarium seu summariissimum requirit semiplenam & levem probationem, ib. n. 20
 Possessoria adipiscendae, aut Salviani, & *l. fin. C. de edicto D. Adriani*, licet quoad ordinem procedatur summariè, plenam tamen requirit probationem, ib. n. 21
 Possessorium iudicium licet requirat plenam & perfectam probationem, non definit esse summarium, ib. n. 23
 Possessorii meri sententia affert modicum praedictum, cuius gravamen reparatur per diffinitivam, p. 44. n. 28
 Possessorii meri sententia parat modicum praedictum, & illud reparabile de facili in iudicio petitorio, ib. n. 32
 Possessio momentanea quare dicta, ib. n. 33
 Possessorio adipiscendae *ex l. fin. C. de edicto Divi Adriani*, & ejus sententia lata in favorem utentis illo remedio appellati non est deferendum, ibid. numero 34
 Possessoria iudicia summariissima praeparatoria possessorii ordinarii, non recipiunt appellationem, p. 450. num. 61
 Possessoria remedia omnia summariissima, qui sunt praeparatoria possessorii ordinarii, non recipiunt appellationem etiam de jure canonico, p. 451. 422. numero 80
 Possessorium Salvianum non admittit appellationem etiam de jure canonico, ib. n. 81
 Possessorium non merum, sed mixtum cum petitorio admittit appellationem à toto, ib. n. 82
 Possessorium quando simul tractatur cum petitorio, istud ut potentius praeponderat, & absorbet possessorium, & attenditur, ut appellatio admittatur à tota causa & sententia, ib. n. 83
 Possessorium admixtum habens causam proprietatis admittit appellationem, ib. n. 90
 Possessor conventus *ex l. fin. C. de edicto D. Adriani*, asserit se heredem scriptum in testamento solemnem, & patrem titulum ostendit, appellatio admittenda est quoad utrumque effectum, ib. n. 91
 Possessorium admixtum habens causam proprietatis non dicitur momentaneum, ib. n. 94
 Possessorii sententia continens condemnationem fructuum, damni, aut interesse, an & quando recipiat appellationem, p. 453. n. 97
 Possessorium licet mixte tractetur in iudicio, si tamen

super possessorio dumtaxat feratur sententia, appellatio non suspendit ejus executionem, ib. n. 98
 Possessorium agitur per viam contractus, admittit appellationem quoad utrumque effectum, ib. n. 99. & seqq.
 Fallit quando ad rei possessionem agitur vigore instrumenti guarantee, ib. n. 100
 Possessorio deducto in stipulatione, cujus vigore quis condemnatus est, appellare licet, ib. n. 102
 Possessio capta vigore pacti (de ingrediendo propria auctoritate) est valida etiam non obrenta sententia declaratoria, ib. n. 105
 Possessionem ingredi qui potest propria auctoritate, urbanus facit adeundo iudicem, ib. n. 106
 Ad Possessionem ubi non est actum vigore contractus principaliter, sed vigore clausulae constituti, vel pacti de ingrediendo propria auctoritate, appellatio non suspendit, ib. n. 107
 In Possessorio si agatur ad caducitatem non principaliter, sed incidenter & accessorie, non admittitur appellatio, ib. n. 108
 Ad Possessionem ubi agitur non principaliter ex contractu, sed vigore clausulae constituti in eo apposita appellatio non suspendit, ib. n. 109
 Quia tunc debitor nolens tradere possessionem videtur spoliare, ib. n. 110
 Possessorium iudicium motum contra detentorem, qui non potest petitorium movere, ut puta commodatarium, admittit appellationem, p. 453. 454. n. 116
 Possessorium summariissimum est praeparatorium possessorii ordinarii, ib. n. 118
 Possessorium summariissimum, & ejus interlocutoria durat usque quo lata sit sententia diffinitiva in possessorio ordinario, ib.
 Prima sententia lata in possessorio ordinario contra obtinentem in iudicio summariissimum, an sit contra illum exequenda non obstant appellatione, ibidem num. 119
 Possessionem captam vigore executorialium expeditarum in partibus, & non reproductorum attentatam non esse, determinavit Rota, p. 501. n. 88
 Possessor violentus condemnatus ut desinat à possessione, si nolit, cogitur per carcerem, p. 537. n. 55
 In Possessionem si quem mittere actualiter non queat iudex ob aliquod impedimentum, habetur pro possessore ministerio legis, p. 540. n. 96
 Possessorio à tertio non est advocanda nisi super dicta possessione sit legitime convictus, p. 571. n. 72
 Possessio rei si sit vacans, tertius comparens pro suo jure de quo docet, impedit executionem, p. 573. n. 76
 Possessio si advocaretur à tertio non citato, sed absente, non fieret executio contra condemnatum, sed contra non condemnatum, p. 574. n. 85
 Possessio sola sufficit ad implendam executionem rei dum de ea docetur in continenti cum sola articuli iusti allegatione, ib. n. 87
 Possessio tertii oppositoris comparentis patitur controversiam, ib. n. 93
 Possessione advocata à tertio oppositore possessorio remedio, cuius prima sententia exequitur, si executoriales priores in ea exequitur, an sit tertio praestanda cautio, p. 575. n. 98
 Possessio nulliter per executorem ad iudicem ab uno oblata, & alteri tradita, nec isti acquiritur, nec ab illo confertur civilis, ib. n. 103
 Possessio ministerio legis fidei translata absque naturali apprehensione in aliquem concurrente cum detentatore, impedit executionem rei, & dicitur legitimus contradictor, p. 576. n. 213
 Possessor virtute clausulae constituti an impediat rei executionem, & sit legitimus contradictor, ib. n. 113
 Possessio per clausulam constituti vera est civilis & naturalis,

& Verborum.

naturalis, licet modus acquirendus sit fictus à jure, ib. n. 116
 Possident ministerio legis absque facto corporeo continentur remedia possessoria, ib. n. 117
 Possessor per clausulam constituti legitimus est contradictor ad impediendam executionem rei, cuius iudicio non fuit citatus, p. 576. & 577. n. 118. & 121
 Possessor per clausulam constituti impedit executionem non Sententiae latae in remedio *l. h. C. de edicto divi Adriani*, ibid. n. 123
 Possessor beneficii accusatus de crimine ejus inferente privationem ipso jure potest renuntiare illud, etiam si sit lata sententia privationis à qua tamen appellavit, p. 582. n. 180
 Possessor beneficii condemnatus ob delictum ad privationem per tres conformes, resignare non potest, tanquam in fraudem paratae executionis, ib. n. 118
 Possessio non transfertur per alienationem rei lite pendente, nec etiam per precarium in ea appositum, p. 583. n. 198
 Tertius Possessor vigore simulati contractus non impedit executionem sententiae, quae inter alios lata illum directo afficit, ib. n. 201
 Possessio transfertur ex actu nullo, p. 584. n. 204
 Possessio dolosa in fraudem tertii non transfertur etiam si Dominus à Re exeat, p. 595. n. 361
 Ex nova Possessione superveniente datur rei vindicatio contra semel absolutum, p. 590. n. 72
 Possessione non privi executor inordinate procedens nec acquiritur ei cui tradidit, p. 658. n. 69
 Possessionis suae conservationem petens dicitur defensor, non actor, p. 659. n. 84
 Possidere qui dolo desit pro possessore habetur, p. 691. num. 116
 Possessio vigore *l. fin. C. de edicto D. Adri.* clerico data per iudicem laicum, comparentem legitimo tertio oppositore, revocanda est per eundem laicum, cuius jurisdictionem clericus non declinat, ib. n. 125
 Possessione non privat executor nulliter procedendo, nec ab accipiente acquiritur, p. 662. n. 128
 Possessionis apprehensio etiam iudicis auctoritate ad non possessionem redacta, res cum fructibus restituitur, ib. n. 144
 Possessionem adeptus non videtur qui statim eam amittit, p. 668. n. 230
 Possessio per primogenitum apprehensa quae non duravit, non censetur adeptae, quoad varia juris remedia, ib. n. 231
 Possessionem beneficii non videtur nancisci pacificam qui statim fuit turbatus quoad ordinem obligationem, ib. n. 233
 Possessionem recuperans in continenti, fingitur nunquam ejectus, p. 669. n. 240
Potestas.
 Potestas tollendi violentias, & protectio vi oppressorum à Domino Deo derivata, & in Reges non recognoscens superiores in temporalibus gradatim transfusa, p. 10. n. 41
 Potestas suprema Principum temporalium non recognoscuntur superiorum in temporalibus, & eorum jurisdictione non data fuit eis à Pontifice, p. 11. n. 47
 Potestas temporalis habet ut obiectum & finem, felicitatem humanam, hoc est iniustitiam & felicitatem vitae temporalis, sic considerata erit, ab spirituali distincta, & separata, ib. n. 53
 Potestates duae ubi simul repeniuntur in Republica Christiana, unum corpus faciunt, subest tamen temporalis spirituali, ib. n. 54
 Potestas cognoscendi per viam violentiae est de regalibus, & reservata Principi superiori in signum supremæ potestatis, p. 20. n. 97
 Potestas secularis solum tollit violentias per modum

extrajudicialis & Christianae defensionis, non iudicialis, ideo nec incurrit censuras, nec adversatur sacris Canonibus, p. 38. n. 243
 Potestas regalis in tollenda violentia non se intrimitit ut iudex, & cum jurisdictione: sed ut Canonem & legis minister, ib. n. 244
 Potestas castigandi, & iudicandi est omnino intrinseca auctoritati Principis respectu subditorum, p. 57. n. 36
 Potestatem supremam jurisdictionis, aut recursum in casibus violentiae nullus five secularis, five Ecclesiasticus acquirere potest titulo donationis, aut praescriptionis adversus principes supremos, ib. n. 37
 Potestati iudicis non quiddam relinquatur, submittitur juris necessitati, p. 66. n. 175
Præcedentia.
 Præcedendi tam in publicis, quam in privatis actibus quasi possessio attendenda est in controversiarum compositione, appellatione remota, p. 241. n. 19
 Quasi possessio eundi & cedendi honorabiliori loco, & in aliis actibus spiritualibus acquiritur per unicum actum, p. 241. n. 20
 Præcedentia quasi possessione cessante, confraternitates quae prius lacris usae sunt praerentur, ib. n. 26. & 27
 Præcedent digniore, ubi de quasi possessione non appareat, ib. n. 34
 Præcedunt Canonici regulares omnes monachos in sedendo, aut loquendo in publicis aut privilegiatis actibus, ib. n. 35
 Præcedentiae causae & rationes apud quos videndae sint, tam inter Ecclesiasticas personas, quam seculares & de variis quaestionibus, p. 242. n. 53
Præceptum.
 Præcepta supremorum Senatorum observanda sunt, ac si ab ipso Rege dimanarent, p. 57. n. 45
 Præceptum impositum praetori, ut tali, & ratione officii impositum est, & successori taliter, quod tenetur adimplere, p. 98. n. 86
 A Præcepto de agendo contra nominatum, non datur appellatio, p. 152. n. 189
 Præceptum inhibitorium de non solvendo factum debitori non valet, nisi pro rata, & concurrenti quantitate creditoris, & ultra partem crediti ejus, in cuius favorem præceptum inhibitorium relaxatum est non interest, ib. n. 190
 Præceptum de solvenda pensione licet non admittat appellationem, tamen ubi negatur, ipsum præceptum ad pensionem licita est quoad utrumque, quia cessat privilegium, p. 358. n. 9
Præjudicialis.
 Præjudicialis articuli prius examinandi, ita ut in causa principali sit interim conquiescendum, p. 326. n. 5
 Præjudiciales exceptiones ad seipsum, vel respective ad alias quales dicantur, remissive, ib. n. 6
Prælatio, Prælatus.
 Prælatos Hispaniae, & alias personas Ecclesiasticas de consuetudine teneri ad iuramentum fidelitatis Regi praestandum in recognitionem Domini ac capitis in temporalibus, p. 13. n. 61
 Prælati ante Episcopatum, & praetiarum possessionem jurant Regi fidelitatem, p. 24. n. 134
 A Prælato excedente modum correctionis, & visitationis licita est appellatio, p. 86. n. 18
 Prælati Ecclesiae non succedunt tanquam Dominus, sed tanquam Procurator Ecclesiae, p. 100. n. 114
 Prælati Ecclesiasticus potest tacite non expresse appellationis renunciare, p. 111. n. 97
 Prælatio offerendi prius vel respiciendi pacem, vel sedendi excelsiori loco, & aliorum spiritualium de jure acquiri potest, p. 241. n. 24
 De Prælatione inter monachos quis videndus, ib. n. 36
 Praerendi an sint clerici seculares regularibus aut religiosi, p. 242. n. 37

Index Rerum,

Prælati præcedens semel ut iudex ad eum non appellatur, ne dentur duo gradus jurisdictionis in eadem persona, p. 294. n. 235
 Prælati agens vel defendens in iudicio rem Ecclesiæ, tenetur proponere nomine Ecclesiæ, non suo, p. 588. n. 265
 Prælati Ecclesiæ tenetur ex contractu prædecefforio nomine Ecclesiæ facti, p. 592. n. 318
Præposteratio.
 Præposteratio vitiat & annullat actum, pagina 159. num. 12
 Præposteratio ordinis inducit nullitatem & appellationem, p. 406. n. 190
 Præposteratio executoris causat excessum & nullitatem, p. 620. n. 61
 Præposteratio ordinis etiam dati à jure in eadem causa, & sic de se ipsa ad se ipsam vitiat ipso jure, p. 646. num. 12
 A Præposteratione ordinis etiam à jure unius causæ ad seipsam, appellatio licita est, ib. n. 13
 Præposteratio ordinis ejusdem causæ ad se ipsam vitiat processum ipso jure, ib. n. 14
 Præposteratio ordinis in diversis causis præjudicialibus, tamen inter se annullat ipso jure, ib. n. 15
 Præposteratio ordinis dati à jure unius causæ ad alteram separatam, seu unius iudicii ad aliud, non vitiat ipso jure, ib. n. 17
 Ob Præposterationem ordinis dati à jure unius iudicii ad alterum, sententia & processus tenent à quo appellare necesse est, ib. n. 18
 Ob Præposterationem, eo quod executor prius exequatur rem quam refundat expensas, potest gravatus egere de nullitate & spolio, pagina 648. numero 60
 A qua Præposteratione poterit etiam pars gravata appellare, p. 649. n. 61
 Præposterationis ordinis nullitatem sanat partis confessio emanata, ib. n. 71
Præscriptio, Præscriptum.
 Præscriptio ut procedat in jure patronatus Regio, duo requiruntur probanda, patientia, & scientia patroni & animus liberandi Ecclesiam à jure patronatus, p. 418. n. 13. & 14
 Præscriptum tantum intelligitur, quantum possessum, p. 419. n. 36
 Præscriptio super re non extenditur ad accessoria separabilia, quare præscripta visitatione, non intelligitur præscripta procuratio, ib. n. 37
 Præscriptio non extenditur ad ea, quæ veniunt in antecedens ut exemplificatur, ib. n. 38
 Præscribens institutionem non potest jure devoluto conferre, ib. n. 39
 Jure communi utens non præscribit, ibidem, numero 40
 Præscriptio tollitur per dispositionem inducentem perpetuitatem, p. 420. n. 56
 Præscriptio ordinariorum adversus indulta juris Regii patronatus non habet principium, vel si habuit, illud passim interruptum, p. 523. n. 102
 Præscriptio & consuetudo usus concessionis in una parte, extenditur ad aliam, ib. n. 105
 Præscriptio de uno casu unius speciei extenditur ad alium casum ejusdem speciei, ib. n. 113
 Præscriptio juris realis porrigitur ad omnes, etiam si adversus eos specificè non fuerit præscriptum, p. 424. n. 122
 Præscriptio in una specie extenditur de persona ad personam, & de uno actu ad alium ejusdem speciei, ib. n. 123
 Præscriptionis causæ à jure reali effectus extenditur adversus eos, contra quos non præscriptum est, & ad particularem speciem juris comprehensam sub uni-

co jure universali, ibidem, numero 124
 Præscriptio ordinariorum juris patronatus Regii interruptitur per singulorum Regum successorem, p. 420. n. 153
 In patronatu Regio non currit Præscriptio, p. 434. numero 284
 Præscribens in terra certas decimas, videtur quoad omnes illius terræ fructus præscripsisse, pag. 436. numero 316
Præsentatio, Præsentatus.
 Præsentatus unus solus ad Parochialem juris patronatus laicorum si sit ab examinatore reprobatus, an poterit appellare suspensivè, p. 292. n. 206
 Præsentatus an possit appellare, ne patronus alium intra terminum præsentet accumulativè tantum, p. 371. num. 8
 Præsentatio tacita inducta ex liti prosecutione excludit devolutionem, p. 400. n. 94
 Præsentati plures Clerici à patronis laicis, majorem vocum partem habens, solus est examinandus ad parochialem, nec appellationi interpositæ à minore parte habente deferendum est, p. 402. n. 128. quod limita ut ibid.
 Præsentatio à majori parte patronorum & vocum debet fieri institutio, & præferri habenti minorem partem, p. 403. n. 140
 Inter patronos ventente lite super jure præsentandi, præsentatus à possessore sustinetur, etiam postmodum evicto jure patronatus à veris patronis, secus quando lis est inter patronos & Episcopum, & de ratione, ib. n. 146
 Præsentatus à majori parte patronorum instituendus est, p. 404. n. 152
 Præsentatio debet fieri corporaliter coram ordinario, nec sufficit patronum mittere instrumentum præsentationis dumtaxat ordinario, pag. 405. numero 172
 Præsentatus prius quam instituatur debet examinari, ut sciatur an sit idoneus, p. 406. n. 173
 Præsentatio non facta præsentialiter & corporaliter præsentati erit nulla, & patrono currit tempus, ib. num. 174
 Præsentatio de clerico absente erit nulla, ibidem, numero 175
 Præsentatio, electio, collatio sunt fructus juris præsentandi, eligendi & conferendi, pagina 417. numero 2
 Præsentatus à patrono putativo existente in quasi possessione præferitur præsentato ab habente jus in proprietate, ib. n. 3
 Præsentandi status & quasi possessio si non reperiatur apud regiam majestatem, sed apud ordinarium, an jus patronatus contemptum dicatur, ibidem, numero 4
 Præsentandi jus habeo, ergo competit mihi jus patronatus, non est bonum argumentum, ib. n. 8
 Præsentandi quasi possessione patronus non turbatur per collationem nullam, p. 421. n. 75
 Præsentationes factæ per Catholicam Majestatem quorundam beneficiorum juris Regii patronatus, impediunt præscriptionem, etiam centenariam in aliis ejusdem qualitatis, pag. 425. num. 135. & 279. cum seqq.
 Præsentatus ab existente in quasi possessione juris patronatus, si iste evincatur, non erit avocandus à possessione, p. 428. n. 179
 Idem est quando lis venit inter duos collatores, ib. n. 180
 Præsentatus à Rege potest (recusante ordinario instituere) recurrere ad Metropolitanum vel ordinarium viciniorem pro institutione nanciscenda, pag. 403. n. 207

Præsen-

& Verborum.

Præsentatus potest licite appellare ab ordinario negligente instituere, & quid facere tunc poterit superior, p. 430. n. 213
 Præsentatio literarum originalium an sit necessaria, vel an transumptum sufficiat, pagina 545. numero 61. remissivè.
Præsumptio.
 Præsumptio ad id, quod fieri non potest, non porrigitur, p. 161. n. 35
 Præsumptio ex instrumento elicitur tenor illius, p. 609. n. 153
Prætorium.
 Prætorium suprema ad detegendum executoris excessum faciunt trahere commissionem & processum originalem, p. 523. n. 185
Prætorium.
 Princeps secularis non potest legem promulgare circa Ecclesiasticas personas, ut res spirituales, sed in corroborationem juris Canonici, & naturalis secus, p. 8. num. 25
 Principes temporales in principio non cognoscunt superiorem, omnia tam temporalia quam spiritualia regunt, p. 11. n. 49
 Princeps temporalis non recognoscens in temporalibus jurisdictionem, tenetur ita ad protectionem clericorum, sicut laicorum, p. 12. n. 57
 Princeps supremus in temporalibus tenetur clericos ab oppressione, & violentia eis facta à iudicibus Ecclesiasticis deviare, quia murus est Ecclesiæ, pag. 14. num. 70
 Principes temporales tenentur ex debito officii impartiri brachium, auxilium, & protectionem Ecclesiasticis personis, ib. n. 71
 Principes sunt tutores reipublicæ, p. 14. n. 76
 Princeps temporalis in defectum jurisdictionis Ecclesiasticæ, tenetur auxilium suum præstare, pagina 19. num. 92
 Princeps an peccet negando auxilium violentiæ remissivè, p. 19. n. 95
 Principes Hispaniarum non usi cognitione violentiarum nisi in specie l. 36. tit. 5. recop. per tempus immemorabile, non impediuntur, quia possunt in aliis causis violentiæ, & oppressionis, uti citra immemorabilem, ut etiam consuetudo extendatur ad alias, p. 23. n. 124
 Princeps Hispaniarum sive Rex habet facultatem præsentandi Episcopatus, & beneficia consistorialia, quæ alias errant Pontifici reservata, & monasteria virorem remissivè, p. 24. n. 135. & perficiendi partem seu tertiam decimarum, p. 24. n. 136
 Princeps supremus dicitur tutor vassallorum quoad protectionem, remissivè, p. 34. n. 204
 Principibus Christianis commendata est à Deo, sede Apostolica, & Romanis Pontificibus protectio clericorum, & Ecclesiarum, p. 34. n. 295
 Commendata protectio per Summum Pontificem, aut alium Principem circa aliquid, non videtur in eo concessa jurisdictione, sed solum defensio ab oppressoribus, ib. n. 206
 Principes, quibus clericorum & Ecclesiarum defensio, & protectio committitur, ultra defensionem legitimis modis ad jurisdictionem Ecclesiasticam non progrediantur, ne penis, & censuris Bullæ in Cœna Domini involantur, p. 34. n. 209
 Principes Christiani ipso jure sunt protectores Ecclesiæ, est specialiter à Pontifice illis tribuatur protectio aliquis specialis loci, vel hospitalis, nec adquirunt jurisdictionem, nec ex tali protectione possunt inducere, aut probare superioritatem in tali Hospitali, vel loco, & ejus bonis, p. 34. n. 210
 Minister est Ecclesiæ supremus Princeps, qui occasione recursum violentiæ injuriam tollit, & oppressos

defendit, pagina 38. numero 238
 Princeps temporalis summo honore prosequitur Ecclesiasticum iudicem appellationis, cum tractet, ut ejus jurisdictioni violentiam non patiat, ib. n. 219
 Princeps secularis per cognitionem violentiæ interponit suum auxilium iudici Ecclesiastico superiori contra inferiores usurpantes ejus jurisdictionem, in non devolvendis iustis appellationibus, ibidem numero 242
 Principes sæculares nec ejus consilium, nullus iudex Ecclesiasticus, nec Summus Pontifex ut excommunicatos habet per Bullam Cœnæ Domini, ib. numero 245
 Principes & Senatores si Summus Pontifex haberet excommunicatos, ut pastor exhortaretur, & aliquando monerent, ut desisterent ab excommunicatione & censuris, imò in contrarium suam voluntatem declavit, ib. n. 247
 Principes sæculares in multis casibus habent potestatem super Ecclesiasticos, p. 39. n. 251
 Princeps cum uni prædicti rescribit, omnibus prædictibus rescripsisse intelligitur, p. 45. n. 296
 Princeps licet sit Dominus universalis quoad protectionem & jurisdictionem, non tamen quoad dominium particularium, quod tollere nequit, pagina 49. numero 357
 Princeps in tollenda vi non debet excedere limites legitime defensionis naturalis, sed cum moderamine inculpatæ tutelæ, p. 55. n. 8
 Princeps non potest protegere vi oppressos, si de violentiæ notitia non habet, p. 58. n. 58
 Princeps concedens aliis Dominis inferioribus jurisdictionem pleno jure, non intelligitur concessit potestatem & superioritatem inherens diademati, pagina 57. num. 34
 Princeps à se non potest abdicare, quod majestati suæ adhæret, p. 57. n. 35
 Princeps in causis necessitatis extra ordinem occurrit, p. 59. n. 78
 Principem auxilium præbendo ex obruto, antequam ibi de violentia constet, passim contingeret, illud opprimenti præstare, & vim vi addere, p. 60. numero 97
 Princeps lolet in necessitatibus, non servato ordine subvenire, p. 61. n. 112
 Princeps ex publica utilitate potest in aliquo casu novum genus probationis inducere, aliis etiam alias licitis reprobatis, ib. n. 113
 Principi potius, quam Archiepiscopo tenentur Episcopi obedire, cum sint Regii Consilarii, pag. 72. numero 272
 Principi concessa violentiarum propulsio, & vi oppressorum, etiam Ecclesiasticorum protectio naturalis, sibi intelliguntur concessa omnia ad id necessaria, p. 73. n. 289
 Principi concessa facultas levandi violentias, de vento fervire, si debitum non haberet exitum, & caret effectum, ib. n. 296
 Princeps in tollenda vi iuris est minister, & sic non potest iudicem adstringere, ut reponat, quod secundum jus fecit, p. 77. n. 24
 Principis voluntas talis præsumitur, qualis legis scriptæ, & naturalis rationis, ib. n. 27
 Princeps & ejus Regia tribunalia in elevanda vi illata à iudice Ecclesiastico, sine jurisdictione, & extrajudicialiter procedunt, & ideo recipere testes, nec alia judicialia facere absolutionem, p. 95. n. 29
 Principis cognitio fundata est in sola violentia orta ex denegata delatione appellationis legitime, p. 109. n. 58
 Principe apponente manum in causa, iudex inferior debet supersedere, alias attentat, p. 120. n. 2
 Princeps

Index Rerum,

Princeps satis offenditur per delictum, p. 174. numero 17
 Principis à voluntate quæ pendet, impossibilia judicantur, p. 210. n. 86
 Principi quasi informato de facti veritate aliquid assertenti est standum, p. 427. n. 166
 Principis assertioni standum est in antiquis, quibus fundatur etiam in præjudicium tertii, ibidem numero 167
 Principis assertiois jus patronatus ad se spectare, ex relatione tamen partis non est standum, ibid. numero 168
 Principes omnes Christianæ Religionis simile privilegium juspatronatus habent, p. 432. n. 238
 Principes Christiani habentes juspatronatus suorum Regnorum recententur, p. 432. n. 238
Principale.
 Principali concessio, concessum intelligitur quod venit ex natura actus, de quo dispositio loquitur, p. 73. n. 294
 Principali concessio censetur concessum, quod venit consecutivè, & accessoriè ad illud, p. 73. n. 295
 Principale si non subsistat, precarium, conditio & alia accessoria evanescent, p. 161. n. 37
 Unitum alteri accessoriè, Principalis naturam, consuetudines, & privilegia assumit, p. 401. n. 120
 Unitum accessoriè perdit propriam prærogativam, proprium nomen, ac titulus extinguitur, & de cætero dominatur à Principali, ib. n. 121
 Principalis cum durat gratia, per judicis accessorium pronuntiationem non tollitur jus partis, p. 480. numero 46
 Principale quod agit inspicitur, non quod venit in consequentiam & accessoriè, p. 655. n. 16
Principium.
 Principium est fine potentius, causaque incipiens potentior est perficiente, p. 337. n. 30
 Principio omisso, non potest fieri transitus ad extremum, p. 655. n. 25
Privatus.
 Privatus ipso jure si spoliatur à privato (authoritate tamen judicis) restitui non debet, quem excludit exceptio privationis ipso jure, p. 379. n. 20
Privilegium.
 Privilegium sponte concessum à Principe, potest illud revocare, p. 39. n. 9
 Privilegium concessum terræ, patriæ, & Reipublicæ non solum laicos, sed etiam clericos comprehendit, p. 13. n. 63
 Privilegium laicorum Clericis utile, præsumitur à Papa approbatum, p. 26. n. 147
 Privilegium Sedis Apostolicæ emanatum in confirmationem cognitionis per viam violentiæ, etsi postea revocetur, nihil Regi detrahit, pagina 47. numero 349
 Privilegium concessum à Sede Apostolica in comprobationem Regii recurrit an possit ab eadem Sede revocari, ib. n. 354
 Privilegium concessum in favorem Ecclesiæ, revocari à Principe non potest, ib. n. 355
 Privilegium concessum à Pontifice licet revocetur remanet Regi defensionis vassalorum, & cognitio per viam violentiæ extrajudicialis, cujus proprium officium est incommutabile, p. 49. n. 356
 Privilegium concessum non subito revocari non potest, ib. n. 358
 Privilegium durante causa ipsi debet durare, pag. 90. num. 54
 Privilegium duobus concurrentibus, alio permissivo, alio prohibitive quid attendendum, p. 213. n. 5
 Privilegium ita faciendum interpretatio, ut aliquid specialitatis contineat, p. 289. n. 177

Et ut aliquid addat juri communi, ib. n. 178
 Privilegium exceptionis si proveniat ab immemoriali, an admittat appellationem à visitatione, p. 311. numero 60
 Privilegia duo ubi concurrunt, aliud prohibitivum, aliud permissivum, illud potius prævalet, p. 336. num. 26
 Privilegium exequendæ sententiæ ubi conceditur tantum ratione personæ, scilicet, creditoribus, alimentariis, & in possessoris & similibus, si prima sententia pro eis lata non fuit executata, si interim in gradu appellationis revocetur, non potest exequi, nec etiam revocatoria ex ratione assignata, p. 369. n. 34
 Privilegium aut rescriptum Pontificis, quo conceditur alicui ut in causa possit liberè appellare, poterit etiam tertio in ea provocare, p. 380. n. 30
 Privilegium quantumvis late ampliationis non debet ita interpretari, ut contineat plures specialitates, p. 407. n. 204
 Privilegium concessum successoribus durat perpetuo, quamdiu adsunt personæ in privilegio contentæ, p. 420. n. 55
 Privilegio apposita si sunt verba perpetuitatis, excluditur præscriptio, ib. n. 57
 Privilegium concessum Cardinali providendi beneficia alicujus diocesis continens decretum irritans ordinarius nonnullis canonibus illius Ecclesiæ sua vita durante, refertur, ib. n. 94
 Privilegium Marchioni Astoricenti continens similes clausulas ac Bulla Adriani non intelligitur sublatum per regulas Cancellariæ post modum in contrarium editas, ib. n. 95
 Privilegia Catholicæ Majestatis nullo modo trahunt Summi Pontifices, sed passim augent eum ejus merita crescent, ib. n. 96
 Privilegium per Papam concessum personis dilectis gratias & valde bene meritis, non censetur derogatum per legem derogantem quibusvis privilegiis, ib. n. 97
 Privilegii usus in parte inerrumpit quamlibet præscriptionem adversus illum introductam, pag. 423. numero 101
 Privilegio utens in parte conservat possessionem in toto privilegio, p. 423. n. 112
 Privilegio probato cessat legis assentientia, cum possessio justificetur ex titulo, p. 425. n. 142
 Privilegii Apostolici concessi Regi mentionem faciunt Bullæ Episcoporum & pensionum super Episcopatibus, p. 432. n. 234
 Privilegium alteratur, & variatur per mutationem personarum, p. 435. n. 292
 Privilegia realia per alterationem rei non perduntur, p. 436. n. 311
 Privilegium competens prioratui erecto postea in Cathedrali non amittitur, sed retinetur, ibidem, n. 312
 Privilegium percipiendi decimas ex aliquo fundo, si varietur modus seminis & fructuum, conservatur in eis privilegium, ib. n. 314
 Privilegium exequendi provisionem Parochialis non est datum juri providendi, sed ipsi provisioni, quia provenit ex natura causæ, p. 439. n. 16
 Privilegium guarantee in herens juri & actioni debiti transit, ad quemcumque transit actio, ib. n. 18
 Privilegio

& Verborum.

Privilegio aut aliqua juris dispositione, qui uti vult, eo debet uti cum omnibus suis qualitatibus, p. 451. numero 70
 Privilegium habens à Pontifice integrè percipiendi fructus etiam absens ac si fuisset præsens, non intelligitur in distributionibus quotidianis, p. 604. numero 77
 Privilegium per fraudem acquisitum nihil prodest acquirenti, p. 661. n. 120
Probatio.
 Non probans dicitur careere jure, pagina 147. numero 234
 In probationibus stat virtus causæ, ibidem numero 139
 Probatio nulla quatumcumque liquidissima executionem habet, p. 348. n. 90
 Ad probandum admitti non debet quis ad id, quo probato non relevat, nec prodest, puta quando aliquid consistit in jure, p. 374. n. 64
 Probatio quæ per juramentum fit, non dicitur legitima, p. 394. n. 344
 Probationem in continenti offerens debet petere terminum brevissimum, p. 554. n. 60
 Probationes & testes seu instrumenta producta in causa principali si probant liquidationem, bene profunt in executione cartæ executoriæ, si sibi reproducantur, p. 625. n. 132
Processio.
 Processiones non possunt facere regulares extra clausura sui conventus, p. 243. n. 72
 Processiones regularum extra clausura potest Ordinarius impedire cessante consuetudine aut privilegio, p. 244. n. 74
 Processionaliter cum capa & Cruce posse religiosos intrare parochiam alienam ad exportandum cadaver apud eos eligens sepulturam, qui affirmat, ib. numero 77
 Ad processiones publicas omnes exempti etiam vocati accedere debent, nisi strictiori clausura viventes, p. 246. n. 102
 Ad processiones publicas etiam clerici servientes in Ecclesiis equitum Hierosolymitanorum compelluntur per Ordinarium accedere, ib. n. 103
 Ad processiones publicas non compelluntur regulares, qui abstant à Civitate ultra dimidium miliare, ib. n. 104
 Ad processiones non coguntur exempti, qui sunt nullius diocesis, vel extra Civitatem in loco habente plebem, ib. n. 105
 Ad processiones non compelluntur regulares, ubi non accedendi consuetudinem habent, ibidem, numero 106
 Ad processiones publicas clericos seculares, etiam exemptos, si habeant beneficium simplex in diocesi, compellit Ordinarius, ib. n. 107
 Et quid in clericis nullum habentibus beneficium, sed officium in Ecclesiis, ib. n. 108
 Ad processiones generales an possint regulares compelli per censuras, & alias poenas, ibidem, numero 109
 Ad processiones allicuntur, & incitantur confraternitates laicorum, non tamen compelluntur, nisi ex voto teneantur, ib. n. 110
 Processiones ad publicas tantum potest Ordinarius accedere, compellere aliquos, p. 247. n. 111
 Processiones publicæ quæ sint, & quales particulares, & de materia processionum, remissivè, ib. numero 112
 Processiones, ut religiosi compellantur accedere debent fieri ex gravi causa, ib. n. 113
Processus.
 Processum originale, ad effectum cognoscendi ex eo

de violentia, posse ad se exportari facere Principem, p. 60. n. 96
 Processus originalis exportatio ad Senatum, & inde instructio & informatio est actus extrajudicialis, p. 61. n. 98
 Processus originalis non presumptus vehi ad Senatum jubetur, ut brevitati consulatur & expensis, cum processus non sit retinendus hoc casu in Senatu, sed per momentum, ib. n. 104
 Processus violentiæ statim, & sine dilatione ante alios fori secularis inspicitur, ib. n. 105
 Processus inspectio in Senatu suspenditur durante termino provisionis regie, donec pars certiorata veniat intra illum, vel mittat legitimum procuratorem, n. 143
 Processus inspectio suspenditur quousque pars querelata veniat durante termino provisionis, quo transacto parte appellanti præsentè, & instante inspicitur processus si sit tractus, p. 64. n. 144
 Processu originali non adducto, non cognoscitur de violentia in Senatu, p. 95. n. 30
 Processus originalis exportatio ad Senatum fit ad ejus instructionem, & informationem, pag. 120. numero 6
 Processus remissio ad Senatum nullatenus adaptetur naturæ relationis factæ per inferiorem Principi, p. 142. n. 49
 Processus est nullus, si juxta rejiciendo exceptionem oppositam, procedit ad ulteriora sine causæ cognitione dictæ exceptionis, n. 33. ut in exceptione declinatoriæ, p. 140. n. 34
 A Processu ad ulteriora factio per judicem recusatum legitime appellatur, p. 144. n. 90
 Processus in favorem ejus, cui a lege viva, vel mortua denegatur audientia, est nullus ipso jure, pag. 227. num. 3
 Ab ordinato Processu & ejus intricacione appellatio licita est quoad utrumque effectum, pagina 285. numero 37
 Processus totius unum dicitur continens, etiam si plures contineat articulos, pag. 282. num. 118
 Summarie ubi procedi debet Processus formandus est in forma judiciali, quia substantialia iudicii non tolluntur, p. 286. n. 148
 Processus iudicis à quo pendente appellacione à remissione tacita vel expressa pendet à futuro evento, p. 324. n. 26
 Ab inordinato Processu appellatio legitima est, p. 318. num. 30
 Etiam in casibus, quibus à diffinitiva est prohibita appellatio, sive quoad unum, sive quoad utrumque effectum, ib. n. 31
 Ab inordinato Processu appellacioni esse deferendum, etiam in iudiciis alias inappellabilibus, pagina 428. n. 176
 Processus gestus tempore, quo iudex debet conquirere, nullus est ipso jure, pagina 329. numero 44
 Processus non sanatur per confessionem, quando nullitas inficit non solum processum, sed eandem confessionem, p. 584. n. 212
Procurator.
 Procurator an possit recurrere ad Regem pro tollenda violentia virtute mandati generalis ad illam causam, quæ est clausula, ut queat adire Cancellarias, &c. pro postulandis quibusvis provisionibus, pag. 41. numero 280
 Procuratores, Syndicos & Prælatos sine speciali mandato ad renuntiandum, renunciare non posse, traditur, p. 112. n. 99
 Procurator appellans, si compareat coram iudice à quo,

Index Rerum,

quo post appellationem petens id ex quo renuntio inducitur, domino præjudicat, & appellationi videtur tacite renuntiasse, p. 112. n. 104

Procuratori præfenti vel alii facta sententiæ intimatione currunt & domino decem dies ad appellandum, p. 163. n. 68

Procuratore negligente in appellando, restituitur dominus in integrum, si Procurator non sit solvendo, num. 69

Et ipsi domino tunc currit tempus à die notitiæ, ib. numero 69

Procuratore doloso in appellatione, succurritur domino, ib. n. 70

Procuratorem inhabilem si iudex non repellat, licet possit ex officio, non licet appellari per partem id non petentem, p. 460. n. 60

Procuratore acquirente actionem ex re domini, & ejus nomine, si monitus recuset cedere, habetur pro cedente, p. 539. n. 90

Procuratorem quo jure constituerim inspicitur, quod si ut Rector, ille non potest tractare negotium mei patrimonii, p. 589. n. 268

Procuratorem constituendo simpliciter videtur constituere eo modo quo potest, ib. n. 269

Procurator qui à sententia gessit causam procuratorio nomine si faciat aliquem actum simpliciter, intelligitur & illo qualitas repetita, p. 590. n. 295

Prohibitio, Prohibitum.

Prohibitum fieri principaliter, non potest fieri per viam conditionis, p. 161. n. 20

Prohibitio compromittendi super causa intelligitur super principali, non super articulis incidentibus, p. 204. n. 7

Prohibetur cum quid censetur etiam prohibitum omne, per quod pervenitur ad illud, p. 250. n. 28

Prohibitione appellationis & permissione simul in sententia concurrentibus, à tota esse appellationem prohibitam, qui censent, p. 214. n. 26

Prohibitio appellationis & permissio si in sententia concurrant in totum esse deferendum, probatur, p. 214. n. 18. & seqq.

Prohibito aliquo, prohibentur omnia, per quæ pervenitur ad illud, p. 221. n. 116

Prohibito uno prohibetur omne, per quod pervenitur ad illud, p. 497. n. 30

Prohibitio appellationis in commissione non se extendit ad tertios non nominatos in ea, p. 570. n. 46

Promissio, Promittens.

Promissio de vendendo obligat de futuro ad venditionem faciendam, p. 166. n. 23

Promittens scribere potest compelli per carcerem ad scribendum, p. 537. n. 50

Promittens contrahere matrimonium compellitur per carcerem & censuras, ib. n. 54

Promissio rei cum pertinentiis, est incerta, & nihil proficit, nisi limitate quid aut quantum comprehendat probetur, p. 625. n. 128

Pronuntiatio.

Pronuntiatio de torquendo reo est interlocutoria, p. 144. n. 98

Continet tamen damnum irreparabile, & ab ea appellatur, & tali appellationi non deferens iudex vim facere, declarat Senatus, ib. n. 99

Sive decretum contineat torturam super principali negotio, sive ad habendam responsionem affirmativam, vel negativam, ib. n. 100

A Pronuntiatione negativa, causam non esse committendam consilio sapientis, est licita appellatio, secus è converso, quando pronuntiat, causam illi esse committendam, p. 237. n. 133

Pronuntiationem sive tacitam, sive expressam, super

desertione præcedit citatio partis, & ejus exceptionum. examinatio, p. 491. n. 84

Pronuntians super principali censetur pronuntiare super incidenti necessario, p. 600. n. 22

Pronuntiatio super principali, inducit pronuntiationem super incidenti, quando hoc subordinatur causæ principali contrariæ, ib. n. 29

Proprietatis.

Proprietatis defectus si constat tempore præsentationis, aut collationis, proprietarius præfertur possessori, p. 426. n. 160

Proprietatis bonorum in quibus pater habet usufructum, an possit confiscari pro delicto filii familias, p. 587. n. 242

Protectio.

Protectio vi oppressorum à Domino Deo derivata, & in Reges non recognoscens superiores in temporalibus gradatim transfusa, p. 10. n. 41

Protectio, & regimen unum judicatur indissolubile, quæ à Rege tolli non potest, nec à regimine separari, p. 56. n. 29

Protectio est objectum, & causa finalis Regni, p. 56. num. 31

Protectio vassallorum à violentiis est de regalibus, Regi competens in signum supremæ potestatis, ib.

Protestatio.

Protestatio violentiæ exprimitur in appellatione ab Ecclesiastico ad ejus terrorem & trepidationem, & ad appellantis animi declarationem, & ex superabundanti, non tamen de necessitate, p. 59. n. 71

Protestatio ut nihil fiat nisi doctæ de legitimo mandato, debet repeti non à quolibet actu, p. 558. num. 13 n. & seq.

Provisio, Provisus.

Provisio ordinaria oblata violentiæ querela statim expeditur illa inserta, & quid contineat, p. 59. n. 81

Provisio ordinaria sola & ex simplici querela expeditur, p. 60. n. 82

Provisio ordinaria non arctat ad deferendum, sed est exhortatoria, & monitoria, quia suscitatur iudex ad denuo se informandum de natura appellationis, ib. num. 83

Provisio prima ordinaria & monitoria ut desistat à violentiæ iudex, nullum illi præjudicium inferit, sed ejus libertati relinquit, p. 69. n. 85

Provisio ordinaria potius dici potest juris exhortatio, ib. n. 86

Provisio ordinaria intimata judici Ecclesiastico si deferre recuset, secundam ejus partem conditionaliter sibi appositam adimplebit, scilicet mittere processum originale ad Senatum, ib. n. 88

Provisio ordinaria, cognitio, & processus missio non est præcisa, sed cautiva, ib. n. 90

Provisio ordinaria satisfaciit iudex per solam delationem appellationis absque repositione, ubi quid reponendum non sit. Secus si adsit attentatum, ibid. num. 39

Provisio ordinaria cum non sit arctatoria, sed provocatoria, licet ad solum partis libellum expeditur, tamen ad effectum astringendi iudicem ut desistat à violentiæ, extrajudicialiter violentia per rei evidentiam, & notorie debet constare, ibidem numero 95

Provisio ordinaria si iudex neutram partem adimpleat, secunda jussio (dicta *sobre carta*) expeditur, p. 62. n. 124

Provisio ordinaria assignatur brevis terminus iudici, & tabellioni ad mittendum processum, & quod certioretur pars adversa de actorum exportatione, ut intra illum terminum in Senatu compareat si sibi visum fuerit, ad informandum, &c. pagina 63. numero 129

Provisio

& Verborum.

Provisio intimatio facta parti non est citatio, sed certioratio, non arctans ad comparandum, quia ejus persona in hac cognitione extrajudiciali non est necessaria, ib. n. 130

Provisio ordinaria intimata parti appellatæ ipsi comparanti, & transacto si termino querelans sit abrens, & secum habeat ordinariam, quomodo consulatur, ut sit semper securus, p. 64. n. 145

Et quomodo ei hoc casu interim sint reficiendæ expensæ, ab adversario præstandæ, ib. n. 146

Provisio de ruego ad absolvendum ubi sit periculum, quando, & quomodo concedenda, p. 66. n. 174

Provisio de ruego quando simulata negotiatione absolutionis denegetur, & ad processum inspectionem deveniat Senatus, ib. n. 178

Provisio de ruego alia expeditur solet, quando semel absolutionis lapsus est terminus actorum inspectionem, & articuli violentiæ terminationem, ib. n. 179

Provisio de autos diminutos, quando concedatur cum termino, & expensarum multa, nisi adducantur juxta illam, p. 71. n. 255

Provisio intimata parti appellatæ, & ultra terminum comparans, & reperiens absentem querelantem, quando expensarum refectioem petere poterit, ib. n. 256

Provisio Regiæ inserto decreto violentiæ intimatæ tenetur iudex, libenter adimplere, deferre, & reponere, ib. n. 293

Provisio Regiæ inserto decreto conditionaliter iudex obtemperet, cui licebit alterum ex alternativis eligere, p. 71. n. 264

Provisio secundæ, dictæ *sobre carta*, si iudex non pareat, tertia expeditur, ut sic adhuc contumax, compareat in Senatu, & proceditur usque ad ejus temporalitatem, & originis amissionem, ib. n. 266

Provisioibus, & mandatis Regiis tenentur obedire Clerici, & Prælati Ecclesiastici, ib. n. 267

Provisioibus medianibus Rex interponit auxilium suum, & nudam defensionem ad elevandam vim, ib. n. 273

Provisioibus Regiis violentiæ si iudex adeo sit protervus, & rebellis ut non obtemperet, potest Rex illi jubere, ut à suis Regnis exeat, & in amissionem originis & temporalitatum condemnare, ib. n. 274

Quod in omnibus ditionibus Christianæ Religionis præcari, testantur Doctores, ibid. n. 275

Provisio Regiæ si sub repositione comprehenderet licite gesta per iudicem Ecclesiasticum, vinculum iniquitatis, non præsidium innocentie diceretur, p. 77. n. 32

Provisio Regiæ intimata, an iudex Ecclesiasticus possit taxare expensas contentas in sententia, à qua est appellatum, ib. n. 41

Provisio Regiæ quoties iudex non satisfecit cum effectu, integre reponendo semper in Senatu secunda jussio, hoc est *sobre carta*, conceditur, p. 78. n. 51

Asserenti acta esse diminuta, & dismembrata, Provisio de autos diminutos dicta conceditur in Senatu, p. 69. n. 7

Provisio de autos diminutos quando inspicitur processus petitur, vel in causa proxima est inspiciendi, quando sit reservanda eadem inspectioni, ib. n. 13

Provisio denegatus, si ex inspectione processus conspiciatur, vel non defecere vel defecere non essentialia ad articulum violentiæ, & proceditur ad ejus decretum, ib. n. 14

Provisio de autos diminutos quando conceditur cum termino limitato, & expensis adversario præstandis, casu quando non defecerit alia acta, ib. n. 15

Provisio de autos diminutos conceditur postulanti quando inspecto processu detegitur, defecere appellationem, & simul datur decretum processum non venire per ordinem, ib. n. 16

Provisio Regiæ intimatio non est citatio, sed moni-

Salgado de Protec. Reg.

rio, & certioratio extrajudicialis, quæ geri potest etiam per iudicem incapacem, p. 84. n. 6

Provisionem Regiam ab uno tribunali legitime cognoscens de violentiæ, ut intimetur iudici postea degenti in districtu alterius tutius erit præfentari in altero tribunali, ib. n. 8

Provisione Regiæ intimata judici Ecclesiastico in alio districtu, non obtemperanti, ubi petenda est secunda, & tertia jussio, ac poena comminata temporalitatum exequendi, ib. n. 9

Provisionibus Regiis quotidie jubetur judici Ecclesiastico vim inferenti, appellationi deferre, & attentata omnia reponere per seipsum, ipseque reponit cum effectu, p. 95. n. 22

Provisio regalis Senatus in causa violentiæ directa judici comprehendit successorem non nominatum in ea, p. 101. ibid.

Et ipsi intimata tenetur reponere, alius secunda jussio vulgo *sobre carta* contra eum decernitur, ib. n. 120

Provisio Regiæ non satisfies per solam delationem appellationis, si sit quid attentatum, secus si aliquid non sit, quia tunc per solam delationem satisfies, p. 115. n. 27

Provisio Regiæ, & ejus decretum non comprehendit in repositione, nisi attentata injuste facta, pag. 191. n. 164

Provisio Parochialis juxta formam Trid. non est judicialis, sed extrajudicialis, p. 272. n. 7

Provisio ubi extrajudicialiter fit collator non tenetur testes comparere, nec processum formare, nec illum publicare, sed extrajudicialiter animum suum informat, ib. n. 9

Provisio beneficii facta servata sua primæva natura, non recipit appellationem, p. 264. n. 33

Provisio beneficii judicialis fit cum contradictore legitimo, requiritur diffinitiva pronuntiatio, ib. num. 34

Provisio beneficii à quo tempore per oppositionem incipiat effici judicialis, p. 29. n. 81

In provisione beneficii judiciali præ oculis habere debet iudex *Clem. sape, de ver. sign. & de natura clauular. summarie, simpliciter, &c.* p. 285. n. 144. & seq.

A Provisione beneficii appellationi emissa an sit deferendum, dicitur, p. 287. n. 155

A Provisione beneficii extrajudicialiter facta appellationi emissa deferendum non est, p. 287. n. 155

A Provisione beneficii judicialiter sua primæva natura alterata, facta appellationi deferendum, quia causat attentata, ib.

Qui hanc teneant distinctionem in Provisione, præsentatione, seu institutione, referuntur, ib. n. 157

A Provisione ex sententia, quia delectaretur juspatronatus, appellatio & est licita, & causat attentata, ibid. n. 157

Provisio beneficii an judicialiter, an extrajudicialiter fuerit facta præ oculis habet Rota, ad admittendam, vel denegandam appellationem, ib. n. 159. & 160.

A Provisione omnium beneficiorum, collatione, electione, confirmatione, institutione appellationi deferendum quoad utrumque effectum, si judicialiter sit actam, p. 288. n. 191

A Provisione quorumlibet beneficiorum simplicium judicialiter facta appellationi interpositæ non deferens, vim facit, p. 290. n. 191

A Provisione beneficii simplicis judicialiter facta sicut appellatur, ita à gravaminibus incidentibus, si sint sui natura qualificata, ib. n. 192

Provisio hominis facit cessare privilegium sibi à jure concessum, p. 336. n. 23

Provisio Rectoris Parochialis non suspenditur per appellationem subsecutam, p. 369. n. 44

Forma si est omisa in Provisione beneficii tam curati

T r t sive